

Ág az ághoz

Csapódjunk egymáshoz mi lágyan,
gyermekként gyógyuló magányban,
mint ág az ághoz.

Oly tünde vagy, hogy félve mondlak,
mint háborús időn a holnap,
és a halálhír.

Törülközőm hajad szagába,
mint a patak a híd árnyékába,
ha fut lihegve.

Légy józanabb, hogy elcsitíthass,
szelíd hajadhoz igazíthass,
s ne bánj, te bátor!

Apám szemét se mossa kétség,
anyám haját konok fehérség:
hajam, szemem.

S amit a hajjal, szemmel adtak,
a pártos kedvet tartsd jogomnak,
s véd, szerelem!

Csapódjunk egymáshoz mi lágyan,
gyermekként gyógyuló magányban,
mint ág az ághoz,
mint ág az ághoz.

1968. március / Magántulajdon / Bonyhádi Közgazdász, 1966 / 3 - 1969 / 1

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)